

De benen van Leontien! Hans Nieuwenburg

Vroeger was ik stiekem een beetje verliefd op Steffi Graf. Nou ja, op haar benen dan, want qua looks was ik meer een fan van haar Argentijnse generatiegenote Gabriëla Sabatini. Maar ja, háár benen waren weer net iets te grof en ook Gabriëla's Krajicek-loopje zorgde nou niet bepaald voor een stijging van mijn testosteronspiegel.

Nee, dan Steffi. Punt verloren of gewonnen, dat maakte voor haar geen verschil. Steffi spoedde zich steevast naar de baseline voor de volgende opslag, veegde even wat gravel weg, gooide de bal omhoog en mepte 'm over het net. En ik? Ik keek niet of de service in of uit ging, in het net of tegen een ballenjongen kwam. Nee, ik keek naar de spanning van haar beenspieren. En hoe hoog haar rok opwaaide natuurlijk.

Vanaf het moment dat ik Steffi's benen tijdens de Spelen van Barcelona live en van zeer nabij heb mogen aanschouwen, ben ik gefascineerd door de benen van sportvrouwen. Mijn ploeggenoten van het Nederlands waterpoloteam geneerden zich af en toe dood als ik in de vreeschuur voor de zoveelste keer een vork of mes op de grond liet kletteren. Om zodoende ongestoord onder de tafel naar de benen van pak 'm beet volleybalster Heleen Crielgaard (lang en slank) of hockeyster Fleur van de Kieft (kort en krachtig) te kunnen gluren.

Toen ik op een dag tijdens het diner opeens tegenover Steffi zat, heb ik voor de zekerheid een potje zout uit m'n handen laten glijden. Terwijl ik de korreltjes een voor een terugdeed in het potje, heb ik zo een kwartiertje Steffi's benen kunnen bestuderen. Met afstand de mooisten! Inclusief de acht moedervlekjes en 367 sproetjes die ik in de gauwigheid telde.

Bij de teamoverdracht van het Nederlands Olympisch Team in Scheveningen werd mijn Olympische benenfobie onlangs weer in alle hevigheid aangewakkerd. Ik dacht dat ik na het terugtreden van Steffi min of meer genezen was verklaard, maar de ontboezeming van Leontien van Moorsel deed de waakvlam

weer in alle hevigheid oplaaien.

Leontien vertelde op het podium namelijk dat het voor haar straks in Athene een kwestie wordt van omschakelen. Van wegbenen naar baanbenen.

Wegbenen?
Baanbenen?

Leontien is de eerste Olympische sporter die blijkbaar over twee paar benen beschikt! Daar kunnen Heleen, Fleur en zelfs Steffi niet aan tippen! Nou heb ik Leontien natuurlijk ontelbare keren op tv afwisselend over de weg en de baan zien scheuren, maar het is me eigenlijk nooit opgevallen dat ze dan tussentijds van benen was gewisseld. Ja, wel dat ze andere nagellak of een ander kleurtje lippenstift had opgedaan, maar haar benen waren in mijn herinnering identiek gebleven.

Sinds de teamoverdracht lig ik elke nacht te dromen van de benen van Leontien. Of liever gezegd het moment suprême dat haar baanbenen veranderen in wegbenen. Ik heb me voorgenomen om na de wegwedstrijd te proberen het Olympisch dorp binnen te dringen en dan tijdens het ontbijt, de lunch, het diner en alle mogelijke tussendoortjes tegenover Leontien te gaan zitten. Al moet ik het complete servies van de vreeschuur onder de tafel laten vallen, ik moet en zal het verschil met eigen ogen waarnemen! Tenzij de Russische Wimbledon-winnares Sjarapova natuurlijk aan dezelfde tafel plaatsneemt. Dan schuif ik met m'n tas met wegwerpbestek graag een paar stoeltjes op.

Bron: www.sport.nl

Overgenomen met goedkeuring van www.sport.nl en Hans Nieuwenburg □